

[Grethe Kindberg Jørgensen]

Straffeakten, som skulle danne grundlag for sagens genoptagelse, ville være mangelfuld, og straffesagen kan efter min opfattelse ikke genoptages, da det tidligere sagsmateriale, som skulle danne grundlag for den nye efterforskning, er delvis ødelagt, fordi noget af det måske er plukket ud, og det kan ikke danne grundlag for fornyet afhøring eller for sagens genoptagelse.

Ministeren var bl.a. inde på de uopklarede større straffesager, som måtte henlægges, bl.a. på grund af bevisets stilling. Jeg vil da også gerne nævne, at der i straffesager kan være tilfælde – godt nok er de heldigvis sjældne – hvor man senere fremkommer med nyt bevismateriale, hvor en person kan være dømt uberettiget, måske bl.a. på grund af falsk vidneforklaring. Hvordan en sådan erstatningssag skulle kunne gennemføres og efterforskes, er også for mig umuligt at se, hvis den pågældende vidneforklaring hørte til den del af straffeakten, som omfattede de såkaldte særlig følsomme oplysninger, og de var blevet destrueret. De særlig følsomme oplysninger indgår som altovervejende hovedregel i straffeaktens helhed og kan derfor efter CDs opfattelse ikke udtages og destrueres.

Ministerens skrivelse af 23. november 1982 dækker helt min opfattelse, og jeg finder ikke, at der i øjeblikket er grundlag for at fastsætte nye regler. Spørgsmålet om, hvorvidt der eventuelt kan tages stilling til skærpede opbevaringsregler for straffeakterne ude rundt omkring i politikredsene, er noget helt andet, men det er jo noget, der skal ordnes administrativt, og det tror jeg ministeren er indforstået med.

Forslagsstillerne henviser til en ganske konkret sag, Esbjergsagen, men i CD mener vi ikke, at et enkelt tilfælde som dette kan være grundlag for generelt at udtage og destruere.

Til slut skal jeg blot sige, at jeg også har svært ved at se, hvordan forslaget skal administreres i praksis, hvor afgørelsen om, hvad der er følsomme oplysninger, skal ligge, og hvem der skal udtage disse oplysninger.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Man skal jo altid glæde sig, når nogen skifter mening til noget bedre, og derfor burde jeg naturligvis udelukkende glæde mig

over den socialdemokratiske holdning nu. Men det er kun virkelig gode mennesker, der gør det, og det vil jeg såmænd ikke påstå jeg er, så jeg kan ikke lade være med lidt maliciøst at bemærke, at det, som nu i årevis har optaget en række folketingsmedlemmer, er socialdemokratiet omsider nået til. Den begivenhed, man henviser til, var jo et mord i Esbjerg, der fandt sted i foråret 1980, og her tre år efter er socialdemokratiet nået til det, som adskillige medlemmer af folketinget fra adskillige partier bad det om at gøre, mens det havde magten og ministeriet, og som det ikke ville dengang.

Men jeg skal kun understrege, at disse følsomme oplysninger, som blev samlet ind i Esbjerg, var, at man på et vist tidspunkt, da man søgte den person, som havde slået en anden ihjel, fik mistanke om, at det drejede sig om en homoseksuel. Derfor begyndte man systematisk at finde frem til homoseksuelle i Esbjerg og afhøre dem. De gik ind i arbejdskartoteket, og det har siden pint de homoseksuelle. Jeg kan kun sige, at det er oplysninger, som formentlig ikke ville kunne tillades efter registerlovgivningen og derfor heller ikke efter min opfattelse, hvad jeg tidligere flere gange har givet udtryk for, burde findes i politiets kartotek.

Som sagt er jeg parat til at støtte dette forslag, jeg er parat til at finde en måde at gøre det på, der ikke ødelægger politiets arbejdsmuligheder, men jeg kan ikke godkende det, som tidligere, socialdemokratiske justitsministre har anført som begrundelse for det, nemlig at der efterfølgende kan blive brug for de oplysninger, man har i et sådant arbejdskartotek – i hvert fald ikke, når sagen er fuldt opklaret og færdigdømt. Jeg kan ikke godkende det, og jeg mener, at det må være rimeligt, at disse mennesker, som jo er borgere i Danmark, og som vi anerkender som borgere i Danmark, slipper for den frygt, de har, fordi de er samlet i dette særlige kartotek.

Jeg skal kun anbefale, at vi gør det, men jeg kan nok være enig med dem, der har sagt, at teksten til forslaget til folketingsbeslutning trænger til at blive strammet op, og det kan vi jo så gøre i udvalget.

Wilhelm (VS):

VS vil meget gerne støtte dette forslag, og vi vil også gerne gå længere, men jeg må